

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

15. Quando Legati Merodach ad Ezechiam venerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

inde, non suas tantum sed aliorum etiam interpretationes, sine vlla refutatione in medium afferre.

IV. REGVM XX. v. 12.
QVÆSTIO XV.

Quando legati Merodach ad Ezechiam venerint.

1. In tempore illo misit Merodach Baladan filius Baladan rex Babyloniorum literas & munera ad Ezechiam, audierat enim quod agrotasset Ezechias. Eadem repetuntur Isaia 39. v. 1. additurque & conualuisset. Ex quibus clarè perspicimus post sublatum Ezechiae morbum & retroactam in horologio Achaz Solis ymbra, hos nuncios Ierosolymam aduenisse: imo 2. Paralip. 32. vers. 31. hi dicuntur missi ad Ezechiam, ut interrogarent de portento, quod scilicet in Sole contigerat. Nec dubium est, quin Ezechias annis quindecim ante suum obitum hoc morbo affectus fuerit, nempe anno regni sui 14. occidente, aut oriente decimoquinto. Sed quaeritur hic quoto Ezechiae anno obita fuerit ista legatio, quoto ante Christum.

Id est morbum Ezechiae.

2. S. Hieronymus Isaia 39. sic scribit: supra legimus quartodecimo anno regis Ezechiae ascendisse Sennacherib regem Assyriorum super omnes ciuitates Iudae munitas & cepisse eas, & postea obsedisse Lachis, transisse Lobnam, misisse Ierusalem partem exercitus sui, caesaque per Angelum centum octoginta quinque millia exercitus eius, & ipsum fugisse Niniuem, interfectum à filiis inano Dei sui, & regnasse pro eo Asaraddon filium eius, agrotasse Ezechiam, & recepisse Prophetæ nuncio sospitatem, factum signum incredibile, ut Sol decem horarum spatij reuerteretur ad ortum suum, & penè duplex dies fieret. Nunc legimus, quod in tempore illo, hoc est, in eodem anno, quo hæc gesta sunt omnia, miserit Merodach Baladan filius Baladan rex Babylonis libros & munera ad Ezechiam. Eadem verba aliquibus prætermisissis cum Glossa transcribit Hugo hoc cap. lit. e. Quam temporis notationem non sic accipiendam arbitror, quasi hæc omnia quoad omnes suas partes vnus anni curriculo translata sint, sed quod vltima pars expeditionis Iudaicæ, morbus Ezechiae & Legatio Babylonica annuo spatio contineri potuerint.

Chronologia S. Hieronymi.

Explicatur.

3. Tostatus probabile putat, post fugam Sennacheribi hanc legationem inuentam fuisse; probabilius tamen ante eam fugam: quia hanc in tertium annum à minacibus literis Sennacheribi reijcit. Non videtur autem tam diu ista gratulatio de sospitate recuperata, & de viso portento inquisitio vrbane differri potuisse. Hæc tamen ratio non est efficax; quamdiu enim

Testatio; pinio.

ilippi
onologia
estamenti

IV
7

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iudæa bello infestabatur, iustam gratulationis differendæ causam habere dæus, commodè autem cædes & discessus Assyriorum in annum rejici potest. Fuga verò Babylonij nunciata, tum primum Metrodorus Oratores ablegavit.

4. Petavius anno ante Christi Epocham 714. cladem Assyriorum Legationem Babylonicam consignat. Serhus hæc tribuit anno ante Epocham 717. & 716. Capellus vult Sennacheribum labente anno 718. Iudæam invasisse, anno 717. trucidatos ab Angelo Assyriachiam agritudine afflictum: anno demum 716. nuncios ad eum à Babylonia venisse.

Varie opinioniones alia.

5. Torneilius & Salianus hanc legationem anno 16. Ezechias, Sennacheribi cladem referunt. Tum quia flagrante bello Iudæico, non erant nunciatorum & munerum ad Ezechiam missio: huius enim hostibus, campoque, ut loquuntur, sine agro longe lateque circumspiciebatur. Tum quia non apparet, quam ratione Ezechias ante hostium Assyriorum, tantos thesauros habere potuerit, quantos eum, non tantæ mentis elatione legati ostendisse Scriptura insinuat.

6. Ego ob hæc rationes legationem Babylonicam fugæ Assyriorum pono. Anno ante Christum 716. currente sabbatico, ordior annum decimum quartum, sed dubius, quo mense annus iste incipit. Sennacheribi veniente ad veris initium Iudæum agrum vallare coepit, potuit, ut anno sequenti, hoc est 715. ante Christum aufugeret, & ad finem, aut sequentis initium legati Babylone Ierusalem perveniret, rem æstate vel absoluta, vel adulta Sennacheribi Iudæos aggressus esse non nisi 714. anno ante Christum, quo decimus sextus Ezechias istam legationem obiri potuisse, ob res ab Assyrijs, quæ in Iudæa, quæ in toto patras, & Babylonia à Iudæa distantiam.

Conclusio.

IV. REGVM XXI. v. 1. & 19.

Manasses regnat annos 55.

1. **D**odecim annorum erat Manasses cùm regnare cepisset, & quinque annis regnavit in Ierusalem. Quod totidem verbis inculcatur in 2. Reg. 21. Hos 55. annos Chronologicos esse mihi persuadeo, ut plerique vel disertè vel tacitè docent, dùm huic regi, totidem annos inscribitur. Eusebius, Sulpitius, Hilarion, Iulianus, Fasti Siculi, Bedæ, Nicephorus, Const. Ado, Vincentius, Marianus, Abulensis, Torneilius &c. Auctores Pauel, sine ratione asserere annum viceesimum nonum Ezechias Manassis, & 55. huius, primum Amonis.

19. *Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare cepisset: duobus quoque annis regnavit in Ierusalem.* Idem habetur 2. Paralip. 33. v. 21. Eundem annorum numerum ei attribuo, cum Iosepho, Clemente Alex. Africano, Sulpitio, Schafnaburgensi aliisque iam laudatis. Paludanus tamen dat ei annum & 6. menses. Eusebius fatetur quidem Amon secundum Hebraeos biennium regnasse: ea nihilominus 12. enumerat secundum interpretationem, ut ait, Septuaginta, quod facit Iulianus & Nicephorus. Sed hi vitiosis exemplaribus vsi sunt: Graeca enim exemplaria Sixti V. & alia duos tantum annos exprimunt, quam lectionem iam olim, ut legitimum agnouerunt Fasti Siculi, Hilariion, Sulpitius, &c. Hinc non male Capellus ann. m. 3354. carpit Lauretum, qui in tanta literarum luce, aduersus omnium iniquam linguam sacrorum codicum fidem, contendit Amonem 12. annos esse computandos.

Amon vobis regnat 2. annos

IV. REGVM. XXII. v. 1.

10. *Decimo annorum erat Iosias, cum regnare cepisset: triginta & vno anno regnavit in Ierusalem.* Eadem leguntur 2. Paral. 34. v. 1. Sulpitius tribuit eius regno annos 21. Eusebius & Iulianus 32. Paludanus 31. & nouem menses. Numerum sacris monumentis consignatum omnino retinendum censeo, cum Francisco Suario, & alijs auctoribus cap. praecedenti, num. 1. laudatis: 2. Tradit Abulensis 4. Reg. 23. q. 21. Amonem 16. duntaxat annis filio suo Iosia lentorem fuisse, nec id mirum videri; cum annus decimus quartus in masculis censeatur esse pubertatis. Si cuiuspiam id minus placuerit, eum temeritate arguere non ausim. Fieri enim potuit, ut Amon 22. annos natus regni gubernaculis admotus, annis aliquot cum parente regnaret: post obitum vero parentis biennio solus principatum teneret. Sic facile octennem filium imperij haereditatem reliquerit.

Iosias regnat 31.

De initio regni Amos

IV. REGVM. XXIII. v. 31. & 36.

30. *Viginti trium annorum erat Ioachaz: cum regnare cepisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalem.* Idem habetur 2. Paral. 36. ver. 2. Sacro textui omnes quotquot me legerit memini Scriptores, vel expresse vel tacite assentiuntur. 36. *Viginti quinque annorum erat Ioakim cum regnare cepisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem.* Eadem inculcantur 2. Paralip. 36. v. 5.

Ioachaz regnat 3. mensibus.

QVÆSTIO XVI.

De annis regni Ioakim.

Ioakimi regnum 12. annis definit Chronicon Alexandrinum: vndecim vel duodecim Nicephorus Constan. vndecim completis & aliquot mensibus

Ioakim regnat 11. an. Chronolog.

8. 2. 3.

Capel-

ilippi

onologia
estamenti

IV
7

